

fjber sig en saadan fremmed Obligation for at besidde den eller for at omsætte den, hvilken Stempelafgift skal der da svares deraf? Det er jo en høj Sum, men tager han flere mindre Obligationer, saa bliver Sagen den selvsamme! Han vil efter Høitallets Forslag have at svare en Stempelafgift af 15 Rd. Vi antage det for rimeligt, at denne Sum kan ventes elagt, skøndt vi ikke ere blinde for, at der under visse Omstændigheder kan være Fristelse til at lade det være; men dersom man følger Regjeringens Forslag, saa skal der af en saadan Obligation svares en Stempelafgift af 60 Rd. og heri tro vi, at det er klart, at Fristelsen til at omgaa Loven vil blive saa stor, at Mange ville ligge under for den. Vi anbefale derfor subsidært i Forslaget under Nr. 2 at nedsætte Taxterne til en Tjerdedel af Lovforslagets. — Vædringsforslaget under Nr. 3 gaar ud paa, at sidste Punktum af §. 2 skal gaa ud. Regjeringen har nemlig begjært en Sum af 3,000 Rd. til at bestridde Dimoftringerne ved Stemplingen af Obligationerne med. Dersom Loven indskrænkes til at gjælde for Præmieobligationer, tro vi, at dette Beløb vil være ufornødent, eller at der ved dette Tilfælde kun vil kræves en ganske ringe Sum, om hvilken der da kan forhandles mellem 2den og 3die Behandling. — Vædringsforslaget under Nr. 4 er ligeledes stillet under Forsætning af, at Vædringsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget, og det gaar ud paa, at den Paragraf, som omhandler Stemplingen af Interimsbeviser, skal udgaa, idet vi nemlig antage, at den ikke behøves, naar Vædringsforslaget under Nr. 1 vedtages. — Vædringsforslaget under Nr. 5 er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa, at det Stempel, der kan påkøbes af den, som eier Obligationen selv, skal kasseres ved Påtegning af Værdipapirets Nummer. Det har nemlig efter de Meddelelser, der fra mange Sider ere komne til Udvalget, og dette stemmer med, hvad der er udtalt af Grossererforetets Komite været Udvalget klart, at det, at påalkstre en Obligation et større Antal af store Stempelmærker, vil indvirke paa dens Værdi, saa meget mere, som disse skulle være bekrævede, der

skal efter Lovforslaget tillige påskrives Datoen, da Kassationen har fundet Sted. Alle have været enige i at mene, at dersom en Obligation kom frem paa Markedet, overfløst med flere store Stempelmærker, da vilde det formindste Værdien, maasse mere, end selve Stemplet udgjorde. Man har i saa Henseende gjort opmærksom paa, at de Tre Procents dansk-engliske Obligationer ikke kunne noteres paa Børsen. Særlig desto mindre har den og anden Eier fundet for godt, at skrive sit Navn paa en saadan, og lige indtil den sidste Tid, da man ikke har Seilighed til at vrage, naar der tilbydes sig Seilighed til at faae disse Obligationer, fordt Statskassen jo skal bruge dem til Saanets Amortisation, har man betalt saadanne Obligationer, paa hvilke et Navn var skrevet, 1. p. Ct. under Kursen, uagtet dette Navn slet intet betyder. Analogien derfor taler for Rigetigheden af den Betragtning, man har gjort gjældende, og det har da været Udvalgets Haab, at man maatte se sig i Stand til at tilvebringe smaa Mærker, der kunde kasseres ved blot at paatægne Obligationens Nummer, hvilket vilde være tilstrækkeligt til at kassere Stempelmærkerne. Vi have tillige troet, at det vilde være heldigt, at der fandtes en særegen Slags Stempeler til Anvendelse ved disse Obligationer, fordi man da kunde faae en Forestilling om, hvilken Sum der indkom ved denne Stempling, hvad man efter Regjeringens Forslag vilde være inde af Stand til. Det er herpaa Vædringsforslaget under Nr. 5 gaar ud, og hertil slutter sig Vædringsforslaget under Nr. 6. — Vædringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa, hvis Vædringsforslaget under Nr. 1 ikke vedtages, da, at begrænse Lovens Varighed til 5 Aar. Der har fra alle Sider været gjort saa stærke og bestemte Indsigelser imod denne Lov, at det er Høitallets Anskuelse, at hvis den skal vedtages, da vil det være hensigtsmæssigt at begrænse den til en vis Tid, saa at man kunde faae Seilighed til at prøve dens Virkning. Det hender sig ofte, at det er vistnok ærede Medlemmer, kendende, at Folk udenfor Rigsdagen henvende sig til Medlemmer af et Udvalg, der behandler et Spørgsmaal, som